

หนังสือ โยนานท์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลักซ์, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระกัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือโยนาห์

ภาพรวมของโยนาห์: หนังสือโยนาห์มีความเป็นเอกลักษณ์ในหมู่หนังสือหมวดผู้พยากรณ์ (น้อย) โยนาห์เป็นหนึ่งในพวกผู้พยากรณ์ยุคแรกสุด และขณะที่ผู้พยากรณ์คนอื่นๆที่เหลือทุกคนพยากรณ์ถึงการพิพากษาที่จะมาและพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อความบาปของอิสราเอลหรือยูดาห์ โยนาห์กลับไม่ได้ทำทั้งสองอย่าง แต่มันเป็นเรื่องราวของผู้พยากรณ์ที่ไม่เต็มใจคนหนึ่งที่ถูกเรียกให้ไปประกาศข่าวประเสริฐแก่ประชาชนชาติหนึ่งที่เป็นคนต่างชาติ เรื่องราวเปรียบเทียบกับนี้สะท้อนถึงสารของข่าวประเสริฐที่ต่อมากถูกนำไปถึงประชาชนชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติผ่านทางพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ โยนาห์เป็นคนฮีบรูคนหนึ่งที่ไม่เต็มใจประกาศแก่คนต่างชาติ กระนั้น เพราะการประกาศในท้ายที่สุดของเขา คนจำนวนมากในกรุงนินะเวห์ก็กลับใจจากความบาปของตน เราได้เห็นชัดเจนถึงความคิดของคนฮีบรูในสมัยนั้น มีความเกลียดชังและความรังเกียจต่อคนต่างชาติอย่างชัดเจน แน่แน่นอนว่าความคิดเช่นนั้นก็มีอยู่ในสมัยของพระเยซู มีภาพเปรียบเทียบที่ชัดเจนด้วยของการทรงเรียกของพระเจ้าที่มาถึงมนุษย์และผลที่ตามมาของการต่อสู้กับการทรงเรียกของพระเจ้า

2 พงศกัศัตร์ 14:25 กล่าวถึงคำพยากรณ์หนึ่งสำเร็จจริงของโยนาห์ ช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ของเขาอาจอยู่ประมาณ 825 ก่อน ค.ศ. การรับใช้ของเขาอยู่ในสมัยของเยโรโบอัมที่ 2 กษัตริย์แห่งอิสราเอล เขาอาจอยู่ในสมัยเดียวกับผู้พยากรณ์โยเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงรับรองการมีอยู่จริงและความแท้จริงของโยนาห์ในมัทธิว 12:39-41

*****

ภาพรวมของโยนาห์ 1: บทแรกของโยนาห์เล่าเรื่องเกี่ยวกับการที่โยนาห์หนีการทรงเรียกของพระเจ้า พายุที่พระเจ้าทรงใช้มาและการเผชิญหน้าของเขากับ 'ปลามหึมา' ตัวนั้น

ยนา 1:1-2

พระวอนะของพระเยโฮวาห์มาถึงโยนาห์บุตรชายของอามิททัยว่า 2 “จงลุก

ขึ้นไปยังนิเนเวห์นครใหญ่ และร้องกล่าวโทษชาวเมืองนั้น เหตุความชั่วของเขาทั้งหลายได้ขึ้นมาเบื้องหน้าเราแล้ว” การทรงเรียกและการมอบหมายงานของพระเจ้าที่มีมาถึงโยนาห์นั้นปรากฏชัดเจน เขาได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้ไปประกาศแก่นิเนเวห์ จะว่าไปแล้วโยนาห์ก็คือมิชชันนารีสมัยพระคัมภีร์เดิมคนหนึ่งซึ่งถูกพระเจ้าใช้ไปยังประชาชาติหนึ่งที่บาปหนา ความเหมือนกันระหว่างการรับใช้ของเขากับงานรับใช้ในด้านการประกาศในต่างแดนในปัจจุบันก็ปรากฏชัดเจนทีเดียว

เป้าหมายของการรับใช้ของเขาคือ นครนิเนเวห์ซึ่งเป็นนครหลวงแห่งจักรวรรดิอัสซีเรีย ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำไทกริส และอยู่ห่างไป 250 ไมล์ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของบาบิโลน เวลาขณะนั้นคือประมาณหนึ่งร้อยปีก่อนการรุกรานของอัสซีเรียและการกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอลไปเป็นเชลย ในยุคสมัยนั้นแห่งประวัติศาสตร์ อัสซีเรียเป็นมหาอำนาจที่กำลังเจริญรุ่งเรืองของโลกสมัยนั้น ไม่เป็นที่ทราบชัดเจนว่าเพราะเหตุใดพระเจ้าถึงทรงเลือกนิเนเวห์สำหรับการประกาศเรื่องการกลับใจใหม่ แน่แน่นอนว่าประชาชาติอื่นๆที่เป็นคนต่างชาติต่างก็เป็นคนชั่วต่อพระพักตร์พระเจ้าเช่นกัน กระนั้น ในพระประสงค์อันเป็นสิทธิ์ขาดของพระเจ้า พระองค์ประทานโอกาสแก่นิเนเวห์สำหรับการกลับใจใหม่ นอกจากนี้ พระเมตตาและพระคุณของพระเจ้าก็ปรากฏชัดเจนด้วย ในพระคุณของพระองค์พระเจ้าทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งให้ไปประกาศการกลับใจใหม่ โดยเสนอการผ่อนผันแก่นิเนเวห์จากการพิพากษาที่จะมานั้น นี่เป็นภาพประกอบหนึ่งที่ชัดเจนของพระคุณของพระเจ้า

เราทราบน้อยมากเกี่ยวกับโยนาห์นอกจากชื่อบิดาของเขา – อามิทัย – และที่ว่าเมืองเกิดของเขาคือ กัธเฮเฟอร์ (2 พงศกษัตริย์ 14:25) งานรับใช้ของเขาก็คือการไป "ร้องกล่าวโทษ" ความบาปของนิเนเวห์ ซึ่งเป็นนครหนึ่งที่อยู่ห่างจากอิสราเอลไปหลายร้อยไมล์

ยนา 1:3 แต่โยนาห์ได้ลุกขึ้นหนีไปยังเมืองทารชิชจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านได้ลงไปยังเมืองอัฟฟา และพบกำปั่นลำหนึ่งกำลังไปเมืองทารชิช ดังนั้นท่านจึงชำระค่าโดยสาร และลงเรือเดินทางร่วมกับเขาทั้งหลายไปยังเมืองทารชิชให้พ้นจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เห็นได้ชัดว่าโยนาห์ไม่ยอมเข้าไปในการรับใช้นี้ มันอาจเป็นความรังเกียจที่มีต่อการประกาศแก่พวกคนต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าวในดินแดนที่ห่างไกล มันอาจเป็นได้ว่าเขามีแผนการอื่นๆสำหรับชีวิตของตนและไม่เต็มใจ

ประกาศ ไม่ว่ากรณีใด โยนาห์ก็หาทางหนีไปจากการทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขา คนเราชอบทำเรื่องแปลกๆ ในการต่อสู้กับพระประสงค์ของพระเจ้า อาจเป็นไปได้ว่าโยนาห์คิดว่าเมื่อหนีไปยังทิศทางที่ตรงกันข้ามแล้วตนจะสามารถหนีการทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขาได้

เขาจึงลงไปยังท่าเรือเดินทะเลที่เมืองยัฟฟา ซึ่งอยู่บนชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและซาระค่า โดยสารเพื่อขึ้นกำปั่นลำหนึ่งซึ่งมุ่งหน้าไปยังเมืองทาร์ซิช ท่าที่ตั้งของเมืองทาร์ซิชไม่ปรากฏชัดเจน แต่ดูเหมือนว่าจะเป็นเมืองหนึ่งของชาวฟินิเซียซึ่งตั้งอยู่บนเกาะๆ หนึ่ง ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนหรือเป็นนครติดชายฝั่งนครหนึ่งที่นั่น โดยอยู่ไปทางทิศตะวันตก คนก็คิดกันหลากหลายไล่ตั้งแต่เกาะไซปรัส ไปจนถึงเมืองทาร์ซัสแห่งแคว้นซีลิเซียซึ่งเป็นที่ๆ เปาโลจะเกิดในเวลาต่อมา ไปจนถึงประเทศสเปน ไม่ว่ากรณีใด เมืองทาร์ซิชก็อยู่ไกลจากอิสราเอลและไกลจากนิเวศที่มากขึ้นไปอีก นอกจากนี้ ทิศทางไปยังเมืองทาร์ซิชก็ตรงข้ามกับทิศทางไปยังนิเวศด้วย โยนาห์กำลังวิ่งหนีจากการทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขา เขากำลังวิ่งหนีจากพระประสงค์ของพระเจ้า

ยนา 1:4-6 แต่พระเยโฮวาห์ทรงจับกระแสนมใหญ่ขึ้นเหนือทะเล จึงเกิดพายุใหญ่ในทะเลนั้น จนนำกล้วกำปั่นจะอัปปาง การวิ่งหนีจากพระเจ้าคือ การ ไปอยู่ในตำแหน่งที่เป็นอันตราย พระเจ้าทรงใช้พายุใหญ่ลูกหนึ่งมาและกำปั่นของโยนาห์ก็กำลังจะจมลงในไม่ช้าเพราะตกอยู่ในอันตรายของการอัปปาง

5 แล้วบรรดาลูกเรือก็กลัว ต่างก็ร้องขอต่อพระของตน และเขาโยนสินค้ำในกำปั่นลงในทะเลเพื่อให้กำปั่นเบาขึ้น แต่โยนาห์เข้าไปข้างในเรือ นอนลงและหลับสนิท ขณะที่พายุลูกนั้นทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ พวกลูกเรือก็หวาดกลัวและเริ่มอธิษฐานต่อพระต่างคำว้ทั้งหลายของตน ยิ่งกว่านั้น พวกเขาเริ่มโยนสินค้ำที่บรรทุกมาลงทะเลเพื่อทำให้กำปั่นเบาขึ้นและเพื่อเพิ่มระยะพ่นน้ำของกำปั่น ในการต้านทานต่อทะเลที่เกรี้ยวกราด อย่างไรก็ตาม โยนาห์ได้ลงไปในห้องโดยสารของเรือและหลับสนิท

6 นายเรือจึงมาหาท่านและกล่าวแก่ท่านว่า “โอ เจ้าคนซีเซาเอ๊ย อย่างไรก็ตามนี้ ลูกขึ้นซิ จงร้องขอต่อพระเจ้าของเจ้า บางทีพระเจ้านั้นจะทรงระลึกถึงพวกเราบ้าง เราจะได้ไม่พินาศ” นายเรือจึงปลุกโยนาห์

และบอกเขาให้เริ่มอธิษฐานต่อพระเจ้าของเขา เขาหาว่าไม่รู้ไม่ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ที่ได้ส่งพายุลูกนี้มาตั้งแต่แรก

ยนา 1:7-8   **เขาทั้งหลายก็ชักชวนกันว่า “มาเถอะ ให้เราจับฉลากกัน เพื่อเราจะทราบว่าเป็นใครเป็นต้นเหตุแห่งภัยซึ่งเกิดขึ้นแก่เรานี้”** ดังนั้นเขาก็จับฉลาก ฉลากนั้นก็ตกแก่โยนาห์ เหล่ากะลาสีที่นับถือพระต่างคำวจิตตสันใจว่าพายุที่รุนแรงนี้ถูกส่งมาเพื่อเล่นงานใครสักคนที่อยู่บนเรือ พวกเขาหาว่าไม่รู้ไม่ว่าพวกเขาถูกผจญขนาดไหน พวกเขาจึง “จับฉลาก” ซึ่งหมายถึงการ โยนก้อนกรวดในสมัยโบราณ หรือเหมือนกับการทอดลูกเต๋า ในรูปแบบที่ไม่กล่าวไว้ชัดเจน ฉลากนั้นตกแก่โยนาห์ว่าเป็นต้นเหตุของความลำบากของพวกเขา

8 เขาจึงพูดกับท่านว่า “จงบอกเรามาเถิดว่า ภัยซึ่งเกิดขึ้นแก่เรานี้ ใครเป็นต้นเหตุ เจ้าหากินทางไหน และเจ้ามาจากไหน ประเทศของเจ้าชื่ออะไร เจ้าเป็นคนชาติไหน” พวกเขาจึงเริ่มซักไซ้ไล่เลียงโยนาห์ทันที พวกเขาอยากรู้ว่าเขาเป็นใครและทำไมเหตุร้ายนี้ถึงกำลังเกิดแก่พวกเขา พวกเขาอยากรู้ว่าเขาทำมาหากินอะไร เขามาจากที่ไหนและเขาเป็นคนชาติไหน พวกเขาลงความเห็นอย่างถูกต้องแล้วว่าโยนาห์เป็นต้นเหตุแห่งวิกฤติของพวกเขาและพวกเขาอยากรู้ว่าทำไม!

ยนา 1:9-11   **และท่านจึงตอบเขาว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนฮีบรู และข้าพเจ้ายำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงสร้างทะเลและแผ่นดินแห้ง”** โยนาห์รับสารภาพว่าเขาเป็นคนฮีบรู - เชื้อสายของอิสราเอล เขาให้การเพิ่มเติมอีกว่าเขายำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้า – พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้สร้างทั้งแผ่นดินและทะเลลึก ดูเหมือนว่าโยนาห์กำลังเริ่มตระหนักแล้วว่าพระเจ้ากำลังจัดการกับเขาอยู่ เขาจึงให้คำพยานที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

10 คนทั้งปวงก็กลัวยิ่งนัก จึงถามท่านว่า “ท่านกระทำอะไรเช่นนี้หนอ” เพราะคนเหล่านั้นทราบแล้วว่า ท่านหลบหนีจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะท่านบอกแก่เขาเช่นนั้น ในระหว่างที่สนทนากันอยู่นั้น โยนาห์ยังเอ่ยด้วยว่าเขากำลังหนีจากพระเจ้า แม้แต่คนที่ยังไม่รอดในหมู่ชาวโลกก็ตระหนักถึงความหมายโดยนัยของการทำเช่นนั้น เห็นได้ชัดในสายตาพวกเขาว่าพายุที่กำลังเกิดขึ้นนี้เป็นฝีมือของพระเจ้า

พวกเขาจึงได้ลิ้มลองความขมเฝื่อนของพระผู้เป็นเจ้าอย่างฉับพลัน ฤทธิ์เดชของพระเยโฮวาห์ในพายุที่โหมกระหน่ำตอนนั้นปรากฏชัดเจน พวกเขาจึงต้องการทราบให้ได้ว่าเพราะเหตุใดโยนาห์ถึงทำให้พวกเขาตกอยู่ในอันตรายเช่นนั้น ชาวโลกมักมองเห็นการกระทำกิจของพระเจ้าขณะที่เหล่าคริสเตียนที่มักกบฏมองไม่เห็น

11 เขาทั้งหลายจึงกล่าวแก่ท่านว่า “เราควรจะทำอย่างไรแก่ท่าน เพื่อทะเลจะได้สงบลงเพื่อเรา” เพราะทะเลยิ่งกำเริบมากขึ้นทุกที มิใช่ก็สิ่งที่น่าสะพรึงกลัวมากไปกว่าการอยู่บนเรือลำหนึ่งที่กำลังจะจมในทะเลที่บ้าคลั่ง นายเรือและบรรดาลูกเรือของกำปั่นลำนั้นจึงถามว่าพวกเขาควรทำอย่างไรเพื่อให้พระเจ้าทรงหายพิโรธ

ยนา 1:12-14   **ท่านจึงตอบเขาทั้งหลายว่า** “จงจับตัวข้าพเจ้าโยนลงไปในทะเลก็แล้วกัน ทะเลก็จะสงบลงเพื่อท่าน เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ที่พายุใหญ่เกิดขึ้นแก่ท่านเช่นนี้ ก็เนื่องจากตัวข้าพเจ้าเอง” โยนาห์รู้สึกฟุ้งงวุ่น เขาเห็นว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น เขาได้พยายามที่จะหนีจากพระเจ้าและพบว่าเขาหนีไม่พ้น เขาเห็นว่าพายุถูกส่งมาจากพระเจ้าเพื่อเล่นงานเขา การหนีจากพระเจ้าเป็นที่ๆอันตรายและโยนาห์ก็ได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดแล้ว เขาจึงบอกพวกกะลาสีบนกำปั่นลำนั้นให้แค่โยนเขาลงทะเลไป เขาสำนึกขึ้นได้ว่าอย่างถูกต้องว่าพายุถูกส่งมาเพื่อสงบคนที่ที่ๆพวกเขาได้ทำเช่นนั้นแล้ว

13 ถึงกระนั้นก็ดีพวกลูกเรือก็ช่วยกันตีกรรเชียงอย่างแข็งแรงเพื่อจะนำเรือกลับเข้าฝั่งแต่ไม่ได้ เพราะว่ายทะเลยิ่งกำเริบมากขึ้นด้านเขาไว้ ต้องยกความดีความชอบให้พวกเขาที่พวกลูกเรือของกำปั่นลำนั้นพยายามกลับเข้าฝั่งเพื่อพาโยนาห์กลับขึ้นฝั่ง เรือเดินทะเลสมัยนั้นมักมีไม้พายหลายชุดซึ่งพวกลูกเรือใช้พายได้เช่นกัน พวกเขาพยายามพายเรือกลับเข้าฝั่งแต่ก็ไม่สำเร็จ ทะเลกำลังกำเริบด้านพวกเขาไว้

14 เพราะฉะนั้นเขาจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอย่าให้พวกข้าพระองค์พินาศเพราะชีวิตของชายผู้นี้เลย ขอย่าให้โทษของการทำให้โลหิตที่ไร้ความผิดตกมาเหนือข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งทีที่พระองค์ทรงพอพระทัย” ด้วยสภาพจนตรอก พวกลูกเรือที่ไม่นับถือพระเจ้าเริ่มอธิษฐานต่อพระเยโฮ

วาท်ให้ทรงไว้ชีวิตพวกเขา ยิ่งกว่านั้น เพราะเล็งเห็นถึงสิ่งที่พวกเขา กำลังจะทำ พวกเขาจึงอ่อนวอนพระเยโฮวาห์มิให้ถือโทษพวกเขาที่เอาชีวิตคนหนึ่งไว้ความผิด พวกเขาได้พยายามอย่างสุดกำลังแล้วที่จะพาโยนาห์กลับเข้าฝั่ง พวกเขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงไว้ชีวิตพวกเขาและทำสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นสมควรกับโยนาห์

ยนา 1:15-16   **เขาจึงจับโยนาห์ทิ้งลงไปในทะเล ความปั่นป่วนในทะเลก็สงบลง ด้วยความ**
จนตรอก กะลาตีเหล่านั้นจึง โยน โยนาห์ลงทะเล ในทันใดนั้นทะเลก็หายกำเริบและพายุก็สงบลงทันที

16 คนเหล่านั้นก็ยำเกรงพระเยโฮวาห์ยิ่งนัก เขาทั้งหลายก็ถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์และ
ปฏิญาณตัวไว้ พวกลูกเรือของกำปั่นลำนั้นที่ไม่นับถือพระเจ้าได้เห็นกับตาถึงความรุนแรงของพายุที่พระเจ้าทรงใช้มาและบัดนี้ก็เห็นว่ามันสงบลงอย่างน่าอัศจรรย์ (ในทะเล แม้แต่หลังจากที่พายุถูกหนึ่งผ่านพ้นไปแล้ว คลื่นก็ไม่หายปั่นป่วนในทันที ระลอกคลื่นยังกระเพื่อมอยู่ต่อไปกระทั่งหลังจากที่พายุถูกนั้นสงบลงแล้ว) กะลาตีเหล่านั้นได้ประจักษ์ถึงการอัศจรรย์หนึ่งของพระเจ้าและมันนำมาซึ่งการพ้อใจอย่างลึกซึ้งและความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจึงถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าบนกำปั่นของตนและทำสัญญาต่างๆต่อพระเจ้า – อาจเป็นสัญญาว่าจะปรนนิบัติพระองค์ เชื่อในพระองค์และนมัสการพระองค์

ยนา 1:17   **และพระเยโฮวาห์ทรงจัดเตรียมปลาหมึกตัวหนึ่งไว้ให้กลืนโยนาห์เข้าไป และโย**
นาห์ก็อยู่ในท้องปลานั้นสามวันสามคืน ขณะเดียวกัน พระเจ้าทรงมีแผนการอื่นๆอีกสำหรับโยนาห์ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียม "ปลาหมึก" ตัวหนึ่งไว้แล้ว พวกนักวิจารณ์อ้างว่าปลาพวกนี้ไม่สามารถกลืนอะไรบางอย่างที่ใหญ่ขนาดคนๆหนึ่งได้ ลำคอของพวกมันถูกออกแบบมาสำหรับสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กในทะเล อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์กล่าวว่ามันคือ "ปลาหมึก" ตัวหนึ่ง ในมัทธิว 12:40 คำว่า *ปลาหมึก* ถูกใช้ อย่างไรก็ตามในภาษากรีก คำนี้หมายถึง *ปลาหมึก* ตัวหนึ่งเหมือนเดิม บางทีมันอาจเป็นปลาหมึกตัวหนึ่งที่พระเจ้าได้ทรงดัดแปลงเป็นพิเศษเพื่อรองรับโยนาห์ก็ได้ ไม่ว่ากรณีใด เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงกระทำกิจอย่างน่าอัศจรรย์

ในสายตาของมนุษย์ โยนาห์เผชิญกับความน่าสะพรึงกลัวอีกอย่างหนึ่ง หากพายุลูกนั้นและการถูกโยนลงทะเลยังไม่พอ คราวนี้สัตว์ขนาดใหญ่ตัวหนึ่งแห่งทะเลก็เริ่มกลืนเขาเข้าไปทั้งตัวแล้ว เราคงได้แต่จินตนาการว่าขณะนั้นเกิดอะไรขึ้นบ้างในความคิดของโยนาห์ พระเจ้ายังลงมือกับเขาไม่เสร็จ พระเจ้าทรงมีหลายวิธีที่จะเปลี่ยนแปลงความตั้งใจของคนๆหนึ่ง คราวนี้โยนาห์พบว่าตัวเองอยู่ในท้องของปลาตัวหนึ่ง – ซึ่งอาจเป็นปลาวาฬ

เห็นได้ชัดเจนนานกว่าโยนาห์อยู่ในท้องปลาวาฬตัวนี้ "สามวันสามคืน" พระเยซูทรงยืนยันเรื่องนี้ในมัทธิว 12:40 นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรายังตรัสชัดเจนด้วยการอยู่ในท้องปลาวาฬตัวนั้นของโยนาห์เป็นภาพประกอบอย่างหนึ่งของการถูกฝังไว้ของพระองค์ในใจกลางแผ่นดินโลกเป็นเวลาสามวันสามคืน คุณความเห็นต่างๆเกี่ยวกับมัทธิว 12:40 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการถูกตรึงกางเขนของพระคริสต์ โยนาห์จะว่าไปแล้วก็เป็นแบบหนึ่งที่เสด็จถึงพระคริสต์ในการสิ้นพระชนม์ การถูกฝังไว้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

*****

ภาพรวมของโยนาห์ 2: บทนี้บันทึกคำอธิษฐานของโยนาห์ต่อพระเจ้าจากภายในท้องปลานั้น มันเป็นคำอธิษฐานที่แสดงถึงความชอกช้ำ การกลับใจใหม่ การตัดสินใจและคำสรรเสริญแด่พระเจ้า

ยนา 2:1 แล้วโยนาห์ก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจากภายในท้องปลานั้น คงไม่มีห้องอธิษฐานใดที่แปลกไปกว่าที่ๆโยนาห์อธิษฐานแล้ว พระเจ้าต้องพาเขาไปอยู่ในวิกฤติขั้นรุนแรงก่อนที่โยนาห์จะเงยหน้าขึ้นอธิษฐาน แต่พระเจ้าก็ทรงมีวิธีต่างๆอันเปี่ยมด้วยฤทธิ์เพื่อที่จะดึงความสนใจของคนๆหนึ่ง นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าไม่มีสถานที่ใดที่คนเราอธิษฐานไม่ได้ บ่อยครั้งมันมักเป็นในโมงยามที่มีคิมิตที่สุดที่คนเราอธิษฐานอย่างร้อนรนที่สุด

ยนา 2:2-3 ว่า "ในคราวที่ข้าพระองค์ตกทุกข์ได้ยาก ข้าพระองค์ร้องทุกข์ต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสดับข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลจากท้องของนรก และพระองค์ทรงฟังเสียงข้าพระองค์ คำอธิษฐานของโยนาห์ถูกบันทึกไว้เช่นนี้ ในโมงยามวิกฤติของเขา เขาอธิษฐาน – อย่างเกิดผล

และอย่างร้อนรน – และพระเจ้าทรงสดับฟังเขา ช่างเป็นพระสัญญาหนึ่งที่แสนวิเศษของพระเจ้า เมื่อผู้ใดอธิษฐานจากใจของตน พระเจ้าจะทรงสดับฟัง วลีที่เขากล่าวถึง “ห้องของนรก” เป็นคำพูดเปรียบเทียบอย่างชัดเจน คำที่แปลว่า นรก (เฮโวล) อาจหมายถึงหลุมฝังศพหรือยมโลกซึ่งปกติเรียกว่านรกก็ได้ เห็นได้ชัดว่าโยนาห์ไม่ได้หมายความตรงตัวทั้งสองอย่าง แต่เท่าที่เขารู้ เขาอาจได้ไปมาแล้วก็ได้ เขากำลังจ้องความตายซึ่งๆหน้า เท่าที่เขาทราบ เขาจะใช้เวลาช่วงสุดท้ายของชีวิตในห้องปลาหมึกตัวนั้น เขาอธิษฐานเช่นนั้นและร้องทูลต่อพระเจ้า – และพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา

3 เพราะพระองค์ทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ลงไปในที่ลึกในท้องทะเล และน้ำก็ท่วมล้อมรอบข้า

พระองค์ไว้ บรรดาคลื่นและระลอกของพระองค์ท่วมข้าพระองค์แล้ว โยนาห์เล่าย้อนถึงประสบการณ์ที่น่าสะพรึงกลัวของการที่ตนถูกโยนลงไปในทะเลที่เกรี้ยวกราด เขาถูกห้อมล้อมด้วยทะเลที่เกรี้ยวกราดทันที และคลื่นก็โถมทับตัวเขา

ยนา 2:4

ข้าพระองค์จึงทูลว่า ‘ข้าพระองค์ถูกเหวี่ยงให้พ้นจากสายพระเนตรของ

พระองค์ แต่ข้าพระองค์จะเงยหน้าดูพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์ได้อีก’ ร่องรอยแรกของการกลับใจใหม่ปรากฏตรงนี้ เท่าที่โยนาห์ทราบ พระเจ้าได้ทรงเหวี่ยงเขาพ้นจากสายพระเนตรของพระองค์แล้ว กระนั้นในความสิ้นหวังของเขา โยนาห์ก็ตั้งใจที่จะอธิษฐานตรงต่อพระวิหารของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม ณ จุดนี้โยนาห์อาจยังมิได้ถูกปลาวาฬ (นั่นคือ ปลาหมึก) ตัวนั้นกลืนเข้าไป เมื่อพายุนั้นสงบลงอย่างฉับพลัน เขาก็เริ่มทรงตัวได้ขณะอยู่ในน้ำและหันไปทางทิศตะวันออกและตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ชายฝั่งอิสราเอลอาจยังพอมองเห็นได้ไกลลิบๆ โยนาห์จึงอธิษฐานตรงต่อพระวิหารนั้นตามที่ซาโลมอนได้สั่งไว้ใน 1 พงศกัศตรีย์ 8:29 ที่พระวิหารนั้นที่กรุงเยรูซาเล็มการสถิตของพระเจ้าบน โลกก็มีอยู่บนพระที่นั่งกรุณานั้น และโยนาห์อธิษฐานขอพระเมตตาของพระเจ้า

ยนา 2:5-6

น้ำก็ท่วมมิดข้าพระองค์ คือถึงจิตใจข้าพระองค์ ที่ลึกก็อยู่รอบตัวข้า

พระองค์ สาหร่ายทะเลก็พันศีรษะข้าพระองค์อยู่ ขณะเดียวกันโยนาห์ก็เริ่มจมลงในน้ำหรือถูกปลาวาฬตัวนั้นกลืนเข้าไป อาจเป็นไปได้ว่าในห้องปลาหมึกตัวนั้น มีน้ำอยู่เยอะ ตอนนี้โยนาห์อาจถูกสาหร่ายทะเลเกี่ยวติดและมันอาจพันรอบศีรษะเขาด้วย น้ำย่อยปกติแล้วมีสภาพเป็นกรด เห็นได้ชัดว่าพระเจ้ามิได้ทรง

อนุญาตให้โยนาห์ถูกย่อย แต่น้ำย่อยในท้องปลานั้นอาจฟอกขาวตัวเขาจนเมื่อเขาถูกสำรอกออกมาในที่สุด เขาจึงขาวไปทั้งตัว – ซึ่งเป็นรูปลักษณะแบบผี

6 ข้าพระองค์ลงไปยังที่รากแห่งภูเขาทั้งหลาย แผ่นดินกับดาลประตูปิดกั้นข้าพระองค์ไว้เป็นนิตย์ แต่กระนั้นก็ดี โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ยังทรงนำชีวิตของข้าพระองค์ขึ้นมา จากความเปื่อยเน่า โยนาห์พรรณาน่าปลาพาตัวนั้นได้ดำดิ่งลงไปจนถึงก้นทะเล (โดยมีโยนาห์อยู่ในท้องมันด้วย) บรรดาโขดหินใหญ่ๆ แห่งท้องทะเลก็อยู่ที่ก้นทะเล โยนาห์อาจรู้สึกว่าเป็นปลาพาตัวนี้เอาตัวไป ไถโขดหินเหล่านี้จุดดาลประตูคุกใหญ่ กระนั้น เมื่อเขาไคร่ครวญในเวลาต่อมา พระเจ้าก็ทรงช่วยโยนาห์ให้พ้นอย่างน่าอัศจรรย์จากที่ลึกแห่งคุกใต้น้ำ

ยนา 2:7-9   เมื่อจิตใจอ่อนเพลียไปในตัวของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ระลึกถึงพระเยโฮวาห์ และคำอธิษฐานของข้าพระองค์มาถึงพระองค์ เข้าสู่พระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์ เมื่อความหวังทั้งหมดดูเหมือนมลายหายไปและเขาหมดหวังในชีวิต โยนาห์ก็ระลึกถึงพระกรุณาอันอ่อนโยนของพระเจ้า และความรักมั่นคงของพระองค์ เขาจดจำพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้าและอธิษฐานต่อพระองค์ จุดสนใจของเขามุ่งตรงไปที่พระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นที่ๆ สगरาติเชคินาห์ของพระเจ้าสถิตอยู่ โยนาห์จึงอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 2 พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา

8 บรรดาผู้ที่แสดงความนับถือต่อพระเทียมเท็จ ย่อมสละทิ้งพระเมตตาเสีย โยนาห์ดูเหมือนจะหมายถึงโลกของคนนับถือรูปเคารพในสมัยของเขา พวกเขาแสดงความนับถือต่อพระเทียมเท็จในบรรดารูปเคารพของตน และในการทำเช่นนั้น พวกเขาจึงทอดทิ้งบ่อน้ำพุแห่งพระเมตตาในพระเยโฮวาห์พระเจ้า

9 แต่ข้าพระองค์จะถวายสัตวบูชาแด่พระองค์ พร้อมด้วยเสียงโหมทนาพระคุณ ข้าพระองค์ปฏิญาณไว้อย่างไร ข้าพระองค์จะทำตามคำปฏิญาณอย่างนั้น การที่ช่วยให้รอดนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์" โยนาห์จึงตั้งใจที่จะถวายสัตวบูชาเดียวที่เขาทำได้ในขณะนั้นและนั่นก็คือสัตวบูชาแห่งการขอบพระคุณ เขาตั้งใจที่จะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความประเสริฐของพระองค์ เขาจึงปฏิญาณว่าจะขอบพระคุณพระเจ้า

สำหรับการช่วยให้พ้นใดๆก็ตามที่พระองค์ทรงจัดให้ เขาจึงปิดท้ายคำอธิษฐานของตน โดยการประกาศว่า ความรอดเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นเป็นความจริงในตอนนั้น มันยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ น่าสนใจที่ว่าคำที่แปลว่า ความรอด (เยชูวาท) เป็นคำฮีบรูที่เท่ากับ เยชู คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ช่วยให้รอด’ หรือ ‘ความรอด’ วลีนี้จริงๆแล้วกล่าวว่า ‘พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า’ และว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์จึงทรงเป็นความรอดที่แสดงออกเป็นบุคคล

ยนา 2:10   **และพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งปลานั้น** มันก็สำรอกโยนาห์ออกไ้วันบนแผ่นดินแห้ง พระเจ้าทรงทำให้เจ้าปลาพาฟ (นั่นคือ ปลา) ตัวนั้นเกิดอาการอาหารไม่ย่อย พระองค์ผู้ทรงสร้างเจ้าสัตว์นั้น จึงออกคำสั่งให้สิ่งที่อยู่ในท้องปลานั้น ไหลย้อนออกมา นอกจากนี้ พระเจ้าทรงจัดการให้เจ้าปลาพาฟนั้นทำ เช่นนั้นบนชายหาดด้วย โยนาห์จึงออกมาได้ เขาคงอยู่ในสภาพที่พิลึกน่าดู นั่นคือ ขาวไปทั้งตัวเพราะน้ำย่อยของปลาพาฟนั้นและถูกพันรอบตัวด้วยสาหร่ายทะเล เขาคงเหม็นไปทั้งตัวด้วย เขาจึงอยู่บนชายหาดของปาเลสไตน์ โดยไม่กบฏต่อการทรงเรียกของพระเจ้าที่มีมาถึงเขาอีกต่อไป พระเจ้าทรงมีวิธีต่างๆที่ได้ผลของการดึงความสนใจของคนๆหนึ่ง โยนาห์ได้เรียนรู้เรื่องนั้นอย่างเจ็บปวด

*****

ภาพรวมของโยนาห์ 3: เนื้อหาส่วนที่สองของหนังสือโยนาห์ปรากฏตรงนี้ พระเจ้าทรงเรียกผู้พยากรณ์ท่านนี้เป็นครั้งที่สองให้ไปยังนินะเวห์ เขาทำตามนั้นและคนทั้งนครนั้นก็กลับใจใหม่เพราะการประกาศของเขา

ยนา 3:1-2   **แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงโยนาห์เป็นคำรบสองว่า** พระเจ้าได้ทรงเรียกโยนาห์ไปแล้วครั้งหนึ่งตามที่หมายเหตุไว้ใน 1:1 โยนาห์ได้วิ่งหนีไปจากการทรงเรียกของพระเจ้าและบัดนี้พระเจ้าทรงดึงความสนใจของเขาได้แล้ว ไม่มีที่แห่งใดที่คนๆหนึ่งจะหนีไปจากการทรงเรียกของพระเจ้าได้ บัดนี้พระเจ้าจึงตรัสกับเขาอีกครั้ง

2 "จงลุกขึ้นไปยังนินะเวห์นครใหญ่ และประกาศข่าวแก่เมืองนั้นตามที่เรบอกเจ้า" การทรงเรียกของพระเจ้าเป็นครั้งที่สองที่มีมาถึงโยนาห์ก็แทบจะเป็นแบบเดียวกับการทรงเรียกครั้งแรกของพระองค์ โย

นาห์ได้เรียนรู้อย่างเจ็บปวดว่าจะต้องฟังการทรงนำของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา โยนาห์ไม่มีเหตุต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องประกาศ พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์จะทรงกล่าวแก่โยนาห์ในเรื่องนั้น คำที่แปลว่า **บอก (ดาบาร)** มีความหมายขั้นพื้นฐานที่สุดว่า ‘พูด’ พระเจ้าทรงสัญญาโยนาห์ว่าพระองค์จะทรงบอกเขาว่าจะต้องประกาศเรื่องอะไร ใน 1:2 พระเจ้ายังตรัสชัดเจนด้วยความซ้ำซ้อนของนิมะเวห์เป็นประเด็นที่พระองค์ทรงสนพระทัย

ยนา 3:3   **ดังนั้นโยนาห์จึงลุกขึ้นไปยังนิมะเวห์ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ ฝ่าย**

นิมะเวห์เป็นนครใหญ่โตมากที่สุดเท่าที่เคยมีมาในสมัยโยนาห์ ถ้าจะเดินข้ามเมืองก็กินเวลาสามวัน โยนาห์ได้เรียนรู้เรื่องความเชื่อฟังอย่างเจ็บปวด เขาจึงลุกขึ้นและไปตามที่พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าบอก การทรงเรียกของเขาคล้ายกับการทรงเรียกและคำบัญชาของคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์ใหม่ทุกคนที่ให้ออกไปและประกาศข่าวประเสริฐ นิมะเวห์เป็นนครใหญ่โตเหมือนอย่างที่ชาวโลกเรียกมหานครต่างๆในปัจจุบัน

วลีที่กล่าวถึงการเดินทาง “สามวัน” ถูกเชื่อ โดยบางคนว่าเป็นระยะทางแบบตัดขวางนครนั้นจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง หากผู้ใดเดินยี่สิบไมล์ได้ในหนึ่งวัน (ซึ่งสมเหตุสมผลอย่างแน่นอน) ความกว้างของนครนั้นก็เท่ากับหกสิบไมล์ คนอื่นๆก็เสนอแนะว่านี่หมายถึงเส้นรอบวงของนครนั้นหรือระยะทางรอบๆปริมาตรของมัน หรือเพราะเหตุที่นิมะเวห์ตั้งอยู่ตามแนวฝั่งแม่น้ำไทกริส มันจึงเป็นไปได้ที่วานครนี้ทอดตัวยาวออกไปในแนวแคบๆเป็นระยะทางหลายไมล์ตลอดแนวฝั่งแม่น้ำนั้น อย่างหลังนี้น่าจะใช่มากที่สุด

ยนา 3:4   **โยนาห์ตั้งต้นเดินเข้าไปในเมืองได้ระยะทางเดินวันหนึ่ง และท่านก็ร้อง**

ประกาศว่า "อีกสี่สิบวัน นิมะเวห์จะถูกคว่ำ" ผู้พยากรณ์ท่านนี้เดินทางไปยังใจกลางของนครนั้นและเริ่มประกาศว่าการพิพากษาจะตกลงบนนครนั้นในสี่สิบวันหากพวกเขาไม่กลับใจใหม่ การฟื้นฟูครั้งใหญ่ที่กินบริเวณไปทั่วนครนั้นกำลังเริ่มขึ้นแล้ว สี่สิบมักเป็นตัวเลขหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการพิพากษาในพระคัมภีร์ การคว่ำนครนิมะเวห์ไม่ได้ถูกเจาะจงไว้ แต่เห็นได้ชัดว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าจะทรงพิพากษานครนั้นเช่นนั้น มันอาจเป็นมาโดยกองทัพของประชาชาติหนึ่งที่เป็นศัตรู หรือที่เป็นไปได้มากกว่าก็คือพระเจ้าทรงจัดการพวกเขาโดยตรงด้วยไฟจากสวรรค์เหมือนที่พระองค์ทรงทำกับเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ ไม่

ว่ากรณีใด ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็เตือนว่าหากคนนั้นไม่กลับใจใหม่จากความบาปของตน พระเจ้าจะทรงพิพากษานครนั้นในไม่ช้าด้วยการพิพากษาครั้งใหญ่

ยนา 3:5 ฝ่ายประชาชนนครนินะเวห์ได้เชื่อพระเจ้า เขาประกาศให้อุดอาหาร และสวมผ้ากระสอบ ตั้งแต่ผู้ใหญ่ที่สุดถึงผู้น้อยที่สุด การฟื้นฟูอันน่าทึ่งเริ่มแพร่กระจายทั่วมหานครนินะเวห์ พวกเขา (1) เชื่อพระเจ้าและ (2) กลับใจใหม่จากความบาปของตนซึ่งเห็นได้ชัดจากการอดอาหารและการถ่อมจิตถ่อมใจลงของพวกเขา การสวมผ้ากระสอบเป็นธรรมเนียมหนึ่งในตะวันออกกลางของการไว้ทุกข์ และการถ่อมใจ มันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกภายนอกอย่างหนึ่งของการกลับใจใหม่ที่อยู่ภายใน นอกจากนี้ คนทั้งนครนั้นก็กลับใจใหม่ได้ตั้งแต่ระดับสูงที่สุดของสังคมไปจนถึงต่ำที่สุด สิ่งที่น่าทึ่งก็คือว่านี่อาจเป็นนครต่างชาติคนแรกที่ถูกลงโทษไว้ในพระคัมภีร์ที่กลับใจใหม่เพราะการประกาศพระวจนะของพระเจ้า สิ่งที่น่าทึ่งยิ่งกว่าก็คือว่า การกลับใจใหม่นั้นเกิดขึ้นกับคนทั้งนครนั้น

ยนา 3:6 กิตติศัพท์นี้ลือไปถึงกษัตริย์นครนินะเวห์ พระองค์ทรงลุกขึ้นจากพระที่นั่ง ทรงเปลื้องฉลองพระองค์ออกเสวย ทรงสวมผ้ากระสอบแทน และประทับบนกองขี้เถ้า แม้แต่กษัตริย์แห่งนินะเวห์เมื่อได้ยินข้อความของโยนาห์ก็กลับใจใหม่และแสดงมันออกมาเป็นความถ่อมใจที่เห็นได้ภายนอก การฟื้นฟูที่เกิดขึ้นทั่วนี้เพราะการประกาศของโยนาห์ที่ยิ่งใหญ่จริงๆ บางคนได้เสนอว่ากษัตริย์ที่ไม่ระบุนามผู้นี้มีชื่อว่า पुल (Pul) กษัตริย์ผู้มีชื่อเสียงองค์หนึ่งในอัชซีเรีย

ยนา 3:7-9 พระองค์ทรงออกพระราชกฤษฎีกา ประกาศไปทั่วนครนินะเวห์ โดยอำนาจกษัตริย์และบรรดาขุนนางทั้งหลายว่า "คนหรือสัตว์ ไม่ว่าฝูงสัตว์ใหญ่หรือฝูงสัตว์เล็ก ห้ามลิ้มรสสิ่งใดๆ อย่าให้กินอาหาร อย่าให้ดื่มน้ำ นอกจากนี้ กษัตริย์องค์นี้ยังออกพระราชกฤษฎีกา โดยประกาศไปทั่วนครนั้นด้วยว่า อย่าให้ผู้ใด (และห้ามมิให้สัตว์ใช้ใดๆ) รับประทานหรือดื่มน้ำ การอดอาหารอย่างสิ้นเชิงจึงถูกสั่งโดยกษัตริย์องค์นั้นเพื่อแสดงออกถึงความซอกซำ การกลับใจใหม่และการถ่อมจิตถ่อมใจของประชาชนทั้งปวงต่อพระพักตร์พระเจ้า การอดอาหารครั้งนี้จะกินเวลานานเท่าใดไม่ถูกกำหนดไว้แน่นอนว่ามันกินเวลานานหนึ่งวัน เนื่องจากระยะทางข้ามนครนินะเวห์เป็นการเดินทางยาวสามวัน การอดอาหารครั้งนี้จึงอาจยาวนานขนาดนั้น เห็นได้ชัดว่ากษัตริย์แห่งนินะเวห์องค์นี้แสดงความจริงใจและจริงจัง

ในการกลับใจใหม่ของคุณ

8 ให้ทั้งคนและสัตว์นุ่งห่มผ้ากระสอบ ให้ตั้งจิตตั้งใจร้องทูลต่อพระเจ้า เออ! ให้ทุกคนหันกลับเสียจากการประพฤติชั่ว และเลิกการทารุณซึ่งมือเขากระทำ กษัตริย์แห่งนินะเวห์ยังสั่งให้ทั่วทั้งราชอาณาจักรของเขาแสดงการกลับใจใหม่โดยการสวมผ้ากระสอบด้วย ตามที่ชื่อของมันบอกเป็นนัย ผ้ากระสอบคือวัสดุเนื้อหยาบที่ใช้ทำถุงใส่ข้าว มันไม่สวยและสวมใส่ไม่สบาย แม้แต่สัตว์ใช้งานต่างๆของนินะเวห์ก็จะต้องสวมผ้ากระสอบด้วย นอกจากนี้กษัตริย์ยังสั่งให้คนทั่วอาณาจักรของเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าในการยอมรับสารภาพความบาปต่างๆของพวกเขาและขอความเมตตา เขายังสั่งให้ทั่วทั้งอาณาจักรของเขาหันเสียจากความบาปของพวกเขาด้วย เห็นได้ชัดอีกว่าความรุนแรงและอาชญากรรมต่างๆที่รุนแรงเป็นเรื่องปกติในนินะเวห์ กษัตริย์จึงสั่งให้เลิกสิ่งเหล่านี้เสีย แม้ที่เคยมีการฟื้นฟูในนครนี้ตั้งแต่ระดับบนสุดลงมาจนถึงระดับล่างสุด การกลับใจใหม่ในทุกความหมายของคำๆนี้จึงถูกสั่งให้กระทำไว้ตั้งแต่กษัตริย์ลงมา

9 ใครจะรู้ได้พระเจ้าอาจจะทรงกลับและเปลี่ยนพระทัย คลายจากพระพิโรธอันรุนแรงเพื่อว่าเราจะมิได้พินาศ" แม้เป็นคนต่างชาตินับถือพระต่างด้าว กษัตริย์แห่งนินะเวห์ก็หวังว่าพระเจ้าจะทรงเห็นการกลับใจใหม่อย่างเปิดเผยของพวกเขาและจะทรงหันเสียจากพระพิโรธอันรุนแรงของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา เขาตระหนักอย่างเต็มที่ถึงฤทธานุภาพของพระเยโฮวาห์พระเจ้าและความสามารถของพระองค์ที่จะจัดการกับพวกเขา

สิ่งที่น่าทึ่งก็คือว่า (1) กษัตริย์ต่างชาตินับถือพระต่างด้าวผู้นี้และอาณาจักรของเขาซึ่งการประกาศพระวจนะของพระเจ้าโดยชายคนหนึ่งของพระเจ้า (2) พวกเขากลับใจใหม่ทันทีในแบบที่ดีที่สุดที่พวกเขารู้ว่าควรทำอย่างไร (3) แม้เป็นประชาชาติหนึ่งที่บาปหนา พวกเขาก็มารู้และเข้าใจความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นการฟื้นฟูจึงแพร่กระจายไปทั่วนินะเวห์

ยนา 3:10   เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรการกระทำของเขาแล้วว่า เขากลับไม่ประพฤติชั่วต่อไป พระเจ้าก็ทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษตามที่พระองค์ตรัสไว้ และพระองค์ก็มิได้ทรงลงโทษเขา เห็นได้ชัดว่าการกลับใจใหม่ของนินะเวห์ไม่ใช่การกระทำแบบผิวเผิน พระเจ้าทรงทราบใจและพระองค์ทรงเห็น

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับใจและการดำเนินชีวิตของพวกเขา ในแบบที่เป็นนัยสำคัญ เราอ่านว่า พระเจ้าทรงกลับพระทัย คำที่แปลว่า **กลับพระทัย (นาคัม)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘เสียใจ’ คำที่แปลว่า **ลงโทษ (รา)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ความยากลำบาก’ หรือ ‘ความทุกข์ใจ’ ความหมายตรงนี้ก็คือน่า พระเจ้าทรงกลับพระทัยจากการพิพากษานั้นที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ว่าจะกระทำต่อนิเวห์และทรง ระวังมันไว้ก่อน ในมุมมองที่ใหญ่กว่า เห็นได้ชัดว่าการกระทำต่างๆของมนุษย์สามารถเปลี่ยนใจของ พระเจ้าได้ พระเจ้าทรงหมายพระทัยไว้แล้วว่า จะพิพากษานิเวห์ กระนั้นเมื่อพวกเขากลับใจใหม่ อธิษฐานและแสวงหาความเมตตาของพระองค์ พระเจ้าก็ทรงเปลี่ยนพระทัยของพระองค์และทรงยับยั้ง การพิพากษานั้นที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้

*****

ภาพรวมของโยนาห์ 4: บทนี้เป็นบทส่งท้ายของเรื่องราวของโยนาห์ ตรงนี้ผู้พยากรณ์ชาวฮีบรูท่าน นี้โมโหที่พระเจ้าทรงระงับการพิพากษาที่มีต่อคนต่างชาติคนหนึ่ง เขาจึงออกไปและอารมณ์ขุ่นมัว เพราะเหตุนี้ กระนั้นพระเจ้าทรงใช้บทเรียนหนึ่งที่ใช้วัตถุประกอบ นั่นคือ ต้นละหุ่ง เพื่อสอนผู้พยากรณ์ ท่านนี้บทเรียนหนึ่งว่าเขาต้องมีความเห็นอกเห็นใจต่อคนเหล่านั้นที่หลงหายและกำลังมุ่งหน้าสู่นรก

ยนา 4:1-3 เหตุการณ์นี้ไม่เป็นที่พอใจโยนาห์อย่างยิ่ง และท่านโกรธ เมื่อมันเริ่มเห็นได้ ชัดต่อโยนาห์ว่าพระเจ้าได้ทรงยับยั้งการพิพากษาของพระองค์ที่มีต่อนิเวห์แล้ว เขาจึงไม่พอใจและเริ่ม โกรธมาก ๆ ในฐานะผู้พยากรณ์ชาวฮีบรูคนหนึ่ง โยนาห์ย่อมมีอคติและความเป็นปฏิกิริยาต่อประชาชาติ เพื่อนบ้านต่างๆที่เป็นคนต่างชาติ พวกเขาวิตลอดหลายศตวรรษดูถูกคนต่างชาติว่าเป็นสุนัขที่ไม่สะอาด เห็น ได้ชัดว่าโยนาห์หวังจริงๆว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษานิเวห์ การเทศนาของเขาที่มีต่อคนเหล่านั้น ซึ่ง แน่แน่นอนว่าเต็มไปด้วยความรือร้นอาจเกิดจากอคติและความขมขื่นที่มีต่อคนต่างชาตินี้ เห็นได้ชัดว่าเขา แอบหวังอยู่ลึกๆว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษานครนี้ ด้วยเหตุนี้เขาจึงรู้สึกขมขื่นและโมโหเมื่อเขาทราบว่ พระเจ้าจะไม่ทรงพิพากษาพวกเขา

2 ท่านจึงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อข้าพระองค์ยังอยู่ในประเทศของ

ข้าพระองค์ ข้าพระองค์พูดแล้วว่า จะเป็นไปเช่นนี้มิใช่หรือ นี่แหละเป็นเหตุให้ข้าพระองค์ได้รับหนีไปยังเมืองทารซิช เพราะข้าพระองค์ทราบว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระคุณ และทรงพระกรุณา ทรงกริ้วข้า และบริบูรณ์ด้วยความเมตตา และทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษ

โยนาห์จึงอธิษฐานต่อพระเจ้าด้วยความขมขื่นแห่งจิตใจและความ โกรธ ซึ่งเป็นวิธีอธิษฐานที่แย ๆ จริงๆ เห็นได้ชัดว่าเมื่อพระเจ้าได้ทรงเรียกโยนาห์ครั้งแรก ตอนที่เขายังอยู่ในอิสราเอลประเทศของเขา โยนาห์ได้บอกพระเจ้าว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น เขากลัวว่าถ้าเขาไปยังนีนะเวห์และเทศนา คนเหล่านั้นจะกลับใจใหม่ และพระเจ้าจะทรงหันเสียจากพระพิโรธของพระองค์จริงๆ โยนาห์จึงอาจคิดว่าเขาจะถูกมองว่าเป็นผู้พยากรณ์เท็จที่ประกาศเรื่องการพิพากษาของพระเจ้าแล้วมัน ไม่เกิดขึ้นจริงๆ เขารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็น “พระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระคุณ และทรงพระกรุณา ทรงกริ้วข้า และบริบูรณ์ด้วยความเมตตา”

ช่วงเป็นคำพรรณนาอันแสนวิเศษเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา แน่ทีเดียว พระองค์ทรง “กอปรด้วยพระคุณ และทรงพระกรุณา ทรงกริ้วข้า” ดังนั้น โยนาห์จึงกลัวว่าพระเจ้าจะไม่ทรงส่งการพิพากษามาต่อสู้นีนะเวห์ รูปการณ์กลับกลายเป็นเช่นนั้นจริงๆ และบัดนี้ โยนาห์ก็โกรธเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งหมด

3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์ทรงเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะว่าข้าพระองค์ตายเสียก็ดีกว่าอยู่" ความไม่เป็นผู้ใหญ่และความเห็นแก่ตัวของผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงปรากฏชัดเจน สิ่งเดียวที่เขาสนใจคือ โลกเล็กๆ ของตัวเอง เขาจึงนอนและอารมณ์ขุ่นมัวและบอกพระเจ้าให้ทรงฆ่าเขาเสีย เขาไม่อยากมีชีวิตอยู่อีกต่อไปแล้ว เขาไม่ได้ตามใจอยาก เขาจึงเดือดดาลและ โอดครวญและรู้สึกสมเพชตัวเอง เรื่องราวทั้งหมดของโยนาห์เป็นภาพประกอบหนึ่งของคนๆ หนึ่งที่ารู้จักโต สนใจแต่ตัวเอง และไม่มีความสุข เขาวิงหนีจากการทรงเรียกของพระเจ้า จากนั้นเมื่อการรับใช้ไม่ได้ออกมาตามแบบที่เขาคิดว่าควรจะเป็น เขาก็อยากล้มเลิกเสีย

ยนา 4:4 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "การที่เจ้าโกรธเช่นนี้ดีอยู่หรือ" พระเจ้าจึงทรงต่อว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้เรื่องความไม่เป็นผู้ใหญ่อันเห็นแก่ตัวของเขา โยนาห์จึงเดือดดาลและพระเจ้าทรงต่อว่าความโง่เขลาของเขา

ยนา 4:5 แล้วโยนาก็ออกไปนอกนคร นั่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองนั้น และท่านทำเพิงไว้เป็นที่ท่านอาศัย ท่านนั่งอยู่ได้ร่มเพิงคอยดูเหตุการณ์อันจะเกิดขึ้นกับนครนั้น ด้วยอารมณ์เดือดดาลโยนาก็จึงเดินย่ำเท้าออกไปจากนครนิเนเวห์และปีนขึ้นไปบนตลิ่งชันของแม่น้ำไทกริสบนฝั่งตะวันออกของนิเนเวห์ เขาจึงทำเพิง (เห็นได้ชัดว่าด้วยกิ่งไม้ที่อยู่แถวนั้น) ที่นั่นเพื่อหลบแสงแดด เขาจึงนั่งลงในเพิงนั้นเพื่อดูว่าพระเจ้าจะทรงเทพระพิโรธของพระองค์ลงบนนิเนเวห์หรือไม่ เห็นได้ชัดว่าเขาแอบหวังอยู่ลึกๆว่าพระเจ้าจะยังทรงพิพากษานครนั้นอยู่

ยนา 4:6-7 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกำหนดให้ต้นละหุ่งต้นหนึ่งงอกขึ้นมาเหนือโยนาก็ให้เป็นที่กำบังศีรษะของท่าน เพื่อให้บรรเทาความร้อนรุ่มกลุ่มใจในเรื่องนี้ เพราะเหตุต้นละหุ่งต้นนี้โยนาก็จึงมีความยินดียิ่งนัก วันนั้น พระเจ้าทรงทำให้พืชเถาวัลย์ชนิดหนึ่งงอกขึ้นบนเพิงนั้นที่โยนาก็ได้ทำขึ้นเพื่อให้ร่มเงาแก่เขาเพิ่มเติม คำที่แปลว่า ความร้อนรุ่มกลุ่มใจ (รา) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ความยากลำบาก’ หรือ ‘ความทุกข์ใจ’ โยนาก็ดีใจที่ได้ร่มเงาเพิ่มเติมจากเถาของต้นละหุ่งนั้น

7 แต่ในเวลาเช้าวันรุ่งขึ้น พระเจ้าทรงกำหนดให้หนอนตัวหนึ่งมากัดกินต้นละหุ่งต้นนั้นจนมันเหี่ยวไป กระนั้น เช้าวันถัดมา พระเจ้าก็ทรงทำให้เถาต้นละหุ่งนั้นตายและมันก็เหี่ยวไป

ยนา 4:8-9 ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว พระเจ้าทรงกำหนดให้ลมตะวันออกที่ร้อนผากพัดมา และแสงแดดก็แผดลงบนศีรษะของโยนาก็จนท่านอ่อนเพลียไป และท่านนึกปรารถนาในใจที่จะตายเสีย จึงทูลขอว่า "ให้ข้าพระองค์ตายเสียก็ดีกว่าอยู่" ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงใช้ลมตะวันออกมาจากทะเลทรายขณะที่ดวงอาทิตย์แผดแสงจ้ายามเช้า เมื่อแสงแดดในดินแดนตะวันออกกลางแผดเผาลงบนโยนาก็ในวันนั้น เขาก็อ่อนเพลียและปรารถนาที่จะตาย เขาจึงบ่นว่าให้เขาตายเสียก็ดีกว่ามีชีวิตอยู่ นี่เป็นภาพประกอบหนึ่งที่ชัดเจนของ ‘คริสเตียน’ ที่สนใจแต่ตัวเอง ไม่เป็นผู้ใหญ่และทำตามเนื้อหนัง ความสนใจทั้งหมดของโยนาก็อยู่ที่ตัวเขาเองและโลกเล็กๆของเขา เขาไม่คิดเลยว่าพระเจ้าทรงใช้เขาไปประกาศการฟื้นฟูครั้งใหญ่และคนทั้งนครนั้นได้กลับใจใหม่แล้ว เขากลับนั่งสมเพชตัวเองและโอดครวญเพราะความปรารถนาของเขาไม่ได้รับการเติมเต็ม เขาเป็นภาพประกอบที่ชัดเจนของจุดจบของผู้คนที่สนใจแต่ตัวเองและไม่รู้จักโต สุดท้ายแล้วพวกเขาเป็นคนที่สมเพชตัวเอง ซึมเศร้า และถึงขนาดคิดฆ่าตัวตายด้วยซ้ำ

9 แต่พระเจ้าตรัสกับโยนาห์ว่า "ที่เจ้าโกรธเพราะต้นละหุ่งนั้นคืออยู่แล้วหรือ" ท่านทูลว่า "ที่ข้าพระองค์โกรธถึงอยากตายนี้ดีแล้ว พระเจ้าข้า" พระเจ้าจึงทรงต่อว่าผู้พยากรณ์ที่เห็นแก่ตัวท่านนี้เกี่ยวกับความไม่รู้จักโตของเขา พระเจ้าทรงถามโยนาห์ตรงๆว่าเขามีเหตุอันชอบธรรมจริงๆที่จะโกรธเพราะเถาต้นละหุ่งนั้นหรือไม่ ในความเสียใจอันเห็นแก่ตัวของเขา โยนาห์อ้างว่าตนเป็นฝ่ายถูกแล้วในความโกรธอันไม่เป็นเรื่องของตน

ยนา 4:10-11 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เจ้าสงสารต้นละหุ่งนั้น ซึ่งเจ้ามิได้ลงแรงปลูกหรือมิได้กระทำให้มันเจริญ มันงอกเจริญขึ้นในคืนเดียว แล้วก็ตายไปในคืนเดียวจุกกัน พระเจ้าจึงทรงต่อว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้เพราะความโง่เขลาอันเห็นแก่ตัวของเขา เขามีความสงสารให้กับพืชเถาชนิดหนึ่งที่เขามิได้ลงแรงในการเพาะปลูกมันเลย มันงอกขึ้นในคืนเดียวและมันก็เหี่ยวแห้งไปในคืนถัดมา นั่นก็เป็นเรื่องที่โง่เขลาในตัวมันเองอยู่แล้ว – ไม่พอใจเพราะพืชเถาปาชนิดหนึ่ง

11 ไม่สมควรหรือที่เราจะไว้ชีวิตเมืองนีนะเวห์นครใหญ่ นั้น ซึ่งมีพลเมืองมากกว่าหนึ่งแสนสองหมื่นคน ผู้ไม่ทราบว่าย่างไหนมือขวาข้างไหนมือซ้าย และมีสัตว์เลี้ยงเป็นอันมากด้วย" พระเจ้าจึงทรงถามคำถามที่แทงใจดำ นครหนึ่งซึ่งมีประชากรจำนวนนับไม่ถ้วนก็สำคัญกว่าพืชเถาธรรมดาดูชนิดหนึ่งมากเท่าใด ในนีนะเวห์มีเด็กเล็กๆมากกว่า 120,000 คนที่ไม่รู้จักซ้ายขวา พวกเขาไม่มีความผิดแม้แต่คนเดียว พระเจ้าไม่ควรไว้ชีวิตเด็กเหล่านี้พร้อมกับผู้ใหญ่อีกจำนวนมหาศาลที่กลับใจใหม่แล้วและขอพระเมตตาจากพระเจ้าหรือ

ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือว่า โยนาห์คิดเล็กคินน้อย ไม่รู้จักโตและโง่เขลาที่สนใจแต่ตัวเองแบบนั้น เขาโมโหด้วยเรื่องพืชเถาชนิดหนึ่งในเมื่อเขาควรสนใจเกี่ยวกับมวลชนมหาศาลในนครนั้นที่ได้รับบริการไว้ชีวิตจากการพิพากษาของพระเจ้ามากกว่า พระเจ้าทรงใช้ผู้พยากรณ์ที่ไม่รู้จักโตท่านนี้ให้ทำงานหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ พระองค์ยังทรงใช้ภาพประกอบหนึ่งของพระเมตตาและความกรุณาของพระองค์ที่มีต่อแม้แต่คนต่างชาติที่ยอมหันมาหาพระองค์ด้วยการกลับใจใหม่ด้วย มีบทเรียนหนึ่งที่ชัดเจนของการที่ประชาชนของพระเจ้าควรมีความเห็นอกเห็นใจต่อคนเหล่านั้นที่หลงหายและกำลังพินาศ สุดท้ายแล้ว มีบทเรียนหนึ่งของความโง่เขลาของคนเหล่านั้นที่มุ่งสนใจแต่ตัวเอง พวกเขาเป็นคนที่น่าสมเพชเหมือนกัน

หมด โยนาคต้องเรียนรู้อย่างเจ็บปวดเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า เขายังเรียนรู้อย่างเจ็บปวดด้วยว่า
เขาควรวสนใจคนอื่นแทนที่จะสนใจตัวเอง